

Històries del PORT

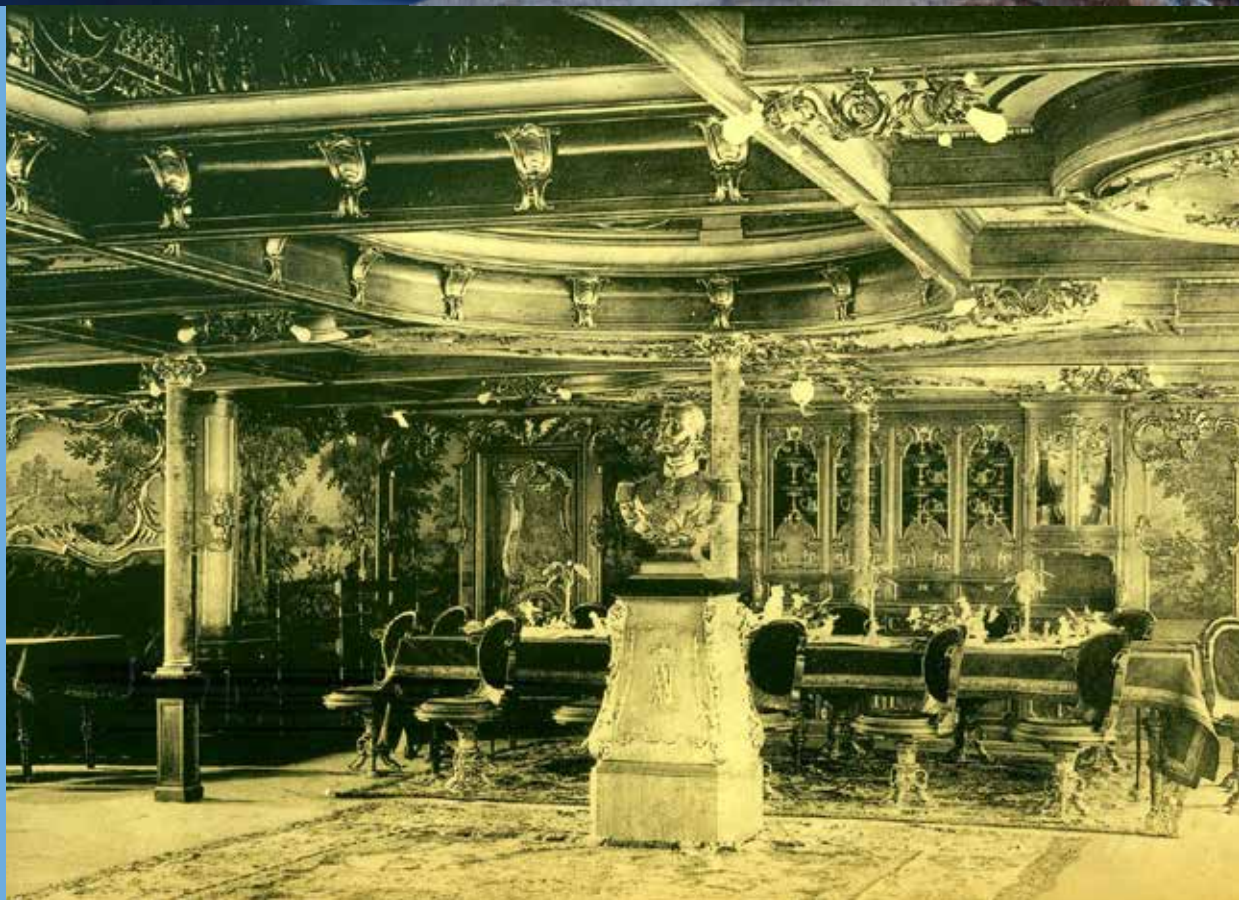
Les 'waka taua'

Per a les cultures d'Oceania, moure's per l'aigua era l'única manera de connectar l'eixam d'illes de la Polinèsia, la Micronèsia i la Melanèsia. Potser per això els maoris es cuidaven molt bé de fer bons vaixells. El tipus més comú era la *waka*, canoa de diferent mida que s'emprava tant per pescar com per combatre. Les més grans i ornamentades s'anomenaven *waka taua* i tenien una funció militar. Se les considerava embarcacions sagrades pels símbols que lluien, i fins i tot es feien servir en cerimonials i rituals.

La loxodromia

Tot i que és difícil de pronunciar, aquesta paraula és vital per als navegants. A l'hora de definir un rumb cal tenir en compte la curvatura de la Terra, i per això és útil la loxodromia, una línia corba que talla els meridians formant un angle constant. Amb les taules loxodròmiques, no hi ha pèrdua possible.

El luxe atraca al port

Avui en dia sentim a parlar sovint de creuers de luxe, d'embarcacions de milionaris excèntrics o dels iots més exclusius de futbolistes i actors. Però això no és patrimoni de l'actualitat, ja que els poderosos sempre han volgut marcar el seu estatus, ja sigui a terra ferma, amb grans palaus, o damunt de l'aigua, amb embarcacions de luxe.

Un dels exemples més antics ens el proporciona la crònica de Jaume I, *El llibre dels fets*, en la qual es descriu la gran nau de Montpeller on viatjava el rei, amb els seus cavallers de confiança, i que va ser la darrera a salpar de Salou en la campanya de la conquesta de Mallorca. Felip V i Carles III, els dos pretendents al tron durant la guerra de Successió, també van arribar al nostre país amb vaixells sumptuosos, decorats amb les seves millors gales.

Al llarg del segle XIX, amb la consolidació de les calderes de vapor i les xemeneies fumejants, també es van construir cabines de primera classe i salons que feien emmudir els passatgers més distingits.

La companyia Trasmediterrànea, amb seu a Barcelona, va destacar per tenir en la seva flota embarcacions d'alta gamma que eren veritables joies flotants. Antonio López, propietari de la naviliera i futur marquès de Comillas, l'any 1875 va rebatejar com a *Alfonso XII* el vaixell més luxós de la seva flota per l'amistat que l'unia al monarca.

La Trasmediterrànea acabaria tenint dos vaixells més amb aquest nom, els anys 1888 i 1900, tots ells amb la característica comuna de ser els més cars, rics i abundants de la naviliera. La imatge que corona aquestes línies correspon al tercer *Alfonso XII*, concretament al saló interior on hi havia un bust del monarca. A la fotografia podem veure els sostres decorats, les pintures, les catifes o les cadires confortables, però és una petita part del luxe que contenia. El saló fumador, el de música, els banys o el menjador estaven ricament decorats amb mobles i tapissos a l'última moda. Devia ser un contrast per als barcelonins veure un *Alfonso XII* al port de Barcelona, al costat de les barquetes dels pescadors.